మానవతా విలువలు :

ఎదురు కాల్పులు

కె. బాలగోపాల్

కొత్తగా అధికారం చేతి కొచ్చిన వర్గాలకు - అందులోనూ కష్టపడకుండ అధికారం చేతి కొచ్చిన వర్గాలకు - అహంకారం విపరీతంగా వుంటుంది. తమతో విభేదించే వాళ్ళ పట్ల అసహనం ఫాసిజం పాళ్ళలో వుంటుంది. ఒక్క ఉద్యమం నడపకుండ ఒక్క పోరాటం చేయకుండ అధికారానికి వచ్చిన వాళ్ళకు ఉద్యమాలూ, పోరాటాలూ అనవసరమయిన విషయాలగానూ విద్రోహ చర్యలగానూ కనబడతాయి. పాలకవర్గ ప్రతిపక్ష పాత్రను సహితం కొంతకాలమయినా మోయని వాళ్ళకు అభిప్రాయ స్వేచ్ఛ, వాక్ స్వాతంత్ర్యం చులకనగా అనిపిస్తాయి. తమకు ఎన్నడూ అవసరం కానివి, కేవలం ఇప్పుడు తమ పాలనా వ్యాపారానికి ఆటంకంగా అనిపించేవి లేకుంటేనేం ?

అందుకే వసంత నాగేశ్వరరావును పత్రికా విలేఖరులు ఎదురు కాల్పుల గురించి తరచి తరచి అడగగా ఆయన చాలా విసుక్కున్నాడు పాపం. మమ్మల్నీ, మావాళ్ళనీ ఇబ్బంది పెడుతున్న వెధవల్ని చంపేసాం - ఇంత రొటీన్ విషయాన్ని గురించి ఇంతగా చర్చ ఎందుకు ? తెలుగుజాతి మహోన్నతి కోసం మేము ఆవిర్భవించాం. ఆ ఉన్నతికి ఎవరు అడ్డు వచ్చినా మేము సహించం. నాదెండ్ల భాస్కరరావు ఎక్కడ మీటింగులు పెట్టినా మా గూండాలను పెట్టి కొట్టించలేదా, మా పోలీసులను పెట్టి మీటింగులను నిషేధించలేదా ? మాకు వ్యతిరేకంగా పోటీ చేసిన వెధవలను వికారాబాద్‌లోనూ, నల్లగొండలోనూ కొట్టించి కేసులు పెట్టించలేదా ? మాకు వోట్లు వేయని హరిజనుల ఇళ్ళ మీద దాడిచేసి - చిత్తూరు నుండి గుంటూరుదాకా - ఇళ్లు తగల బెట్ట లేదా ? దొంగతనాలూ దొమ్మీలూ చేస్తూ తెలుగు తల్లికి కళంకం తెస్తూన్న చీడపురుగులను లాకప్పులలో కొట్టి చంపించడం లేదా ? అందుకు కావలసిన రక్షణ పోలీసులకు ఇవ్వడం లేదా ? తెలుగు జాతి ఉన్నతి కోసం పాటుపడుతున్న మమ్మల్ని నిష్కారణంగా చీదర పెడుతూ జాతిపురోగమనాన్ని ఒక్కక్షణమయినా సరే ఆటంకపరిచే వాళ్ళను క్షమించడం జాతి ద్రోహం కాదా ?

ఇవన్నీ పాపం హోం మంత్రిగారు మనసులో అనుకొని వుంటారు. పైకి అనడానికి ఇంకా కొన్ని ఈ వెధవ ప్రజాస్వామ్యపు హక్కులూ విలువలూ అడ్డున్నాయి గదా. ఈ పేపర్ల వాళ్లు చెప్పిన విషయాన్ని సహృదయంగా అర్థంచేసుకోక పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో రాస్తారు. వాళ్ళను ఏమీ అనడానికి లేదు. ఏమయినా అంతే

దేశమంతా గోలపెడుతుంది. ప్రెస్ కౌన్సిల్ సంజాయిషీ అడుగుతుంది. కోర్టులు స్టే ఆర్డర్లు జారీ చేస్తాయి. ఏడో గాడిదగూడ మనలాంటి జంతువేగదా అని వీళ్ళను గాడిదకొడుకులంటే ఆ మధ్య ఎంత గొడవ జరిగింది. తెలుగు జాతి ఉన్నతిని సాధించడానికి ఇన్ని అవరోధాలా — !

మీరు ఇవ్వాళ మనరాష్ట్రాన్ని పరిపాలిస్తున్న వాళ్ళ మనసుల్లోకి చూస్తే ఈ ఆలోచనలే కనిపిస్తాయి. పరిపాలిస్తున్న వాళ్ళు అంటే ఎన్టీ ఆర్, వసంతనాగేశ్వరరావులు మాత్రమే కాదు - ఆ స్థాయినుండి క్రిందిస్థాయి పోలీసు తదితర అధికార్ల దాకా అందరిలోనూ ఇవే ఆలోచనలు. మనదేశ పాలకులు ప్రజాస్వామ్యాన్ని సహించగల దశను దాటి పోతున్నారు. తమ చేతులలో నియతృత్వ అధికారం ఎంత తొందరగా కేంద్రీకరించుకుందామా అని ఆతృత పడుతున్నారు. వాళ్ళలో వాళ్ళు ఆ అధికారాన్ని ఏ విధంగా పంచుకోవాలా అన్న విషయమయి అంగీకారానికి రాలేక పోతున్నారు గాని, లేకుంటే ఈపాటికి మనకున్న ఈ పాటి స్వేచ్ఛ గూడ లేకపోవును. కొత్త కొత్త వ్యాపారాలతో కొత్త పెట్టుబడులతో కొత్త వర్గాలు పుట్టుకొచ్చే కొద్దీ ఈ ఆతృత మరింత అధికమవుతోంది. ఆ కొత్త వర్గాలకు అధికారం వచ్చిన చోట అమలవు తోంది గూడ.

ఇప్పటికే వాళ్ళలో ఎన్ని మార్పులు వచ్చాయో చూడండి. సంక్షేమ రాజ్యాన్ని గురించి, సంస్కరణల గురించి మాట్లాడడం మానేసారు. ఎ.ఐ.సి.సి (ఐ) లో పాత వాసనలు మిగిలిపోయిన ముసలి కాంగ్రెస్ నాయకులు గొడవచేయబట్టి రాజీవ్ గాంధీ కొంచెం తడబాటుతో సర్దుకున్నాడు గాని లేకపోతే సోషలిజం అవసరంలేదని ప్రకటించేవాడే. భూసంస్కరణలు, కనీసవేతనాలు మొదలయిన సంక్షేమ రాజ్యపు అచ్ఛాదనలు కాలంచెల్లి పోయాయి. 'అభివృద్ధి' పేరిట ఆస్తిపరులకు మరింత ఆస్తి సంపాదించుకునే రాయితీలను ఇచ్చే ఆర్థిక విధానం ఇప్పుడు నగ్నంగా రాజ్యం చేస్తోంది.

అచ్ఛాదనలు లేని వర్గ పరిపాలనకు పోలీసుల అండ చాలా అవసరం. అహం కార పాలనకు గూడ పోలీసుల ప్రయోగం అవసరం. అన్ని రకాలగా ఇవ్వాళ పోలీసుపాలన మన పాలకులకు అనివార్యమయింది. పోలీసులకు 'ఫ్రీ హాండ్' ఇచ్చి అత్యాచారాలు చేసిన వాళ్ళకు పారితోషికాలూ ప్రమోషన్లు ఇవ్వడం ప్రధాన పాలనా మార్గం అవుతోంది. మన రాష్ట్రంలో 'ఎన్‌కౌంటర్లు' చేసిన పోలీసు ఆఫీసర్లకు

శవానికి 30 వేల రూపాయల చొప్పున ఇస్తున్నారని వినికిడి. అటువంటి బేరమేదో లేకపోతే నక్సలైట్ పార్టీల ముఖ్యులనేకాక దొరికిన వాళ్ళందరినీ పోలీసులు చంపుతారా ?

'కొండాపూర్ కాల్పుల'గా ప్రఖ్యాతి గాంచిన వెంకట్రావుపేట కాల్పులనే తీసుకోండి. చనిపోయినఅయిదుగురిలో ప్రభుత్వం దృష్టిలోనయినా 'చంపదగ్గవారు' ఎందరు? ముగ్గురిమీద మాత్రమే చెప్పుకోదగ్గ కేసులున్నాయని పోలీసులంటున్నారు. అవయినా ఎంతవరకు నిజమయిన కేసులో ఎంతవరకు బనాయించిన కేసులో తెలీదు. మిగిలిన ఇద్దరిమీద ఎటువంటి కేసులూ ఉండే అవకాశంలేదు. వాళ్ల వెంకట్రావుపేట గ్రామ వాస్తవ్యులయిన తాడు రాజయ్య, వుప్పల లక్ష్మీరాజం. ఈ యువకులిద్దరూ గత మూడేళ్ళుగా గ్రామంలోనే లేరు. 'మస్కట్' పోయే కోరికతో అప్పుచేసి బొంబాయిలో బ్రోకర్ల చుట్టూ తిరుగుతున్నారు. 100 కు 50 రూపాయలవడ్డీకి రాజయ్య 25 వేం రూపాయలు, లక్ష్మీరాజం 12 వేల రూపాయలు అప్పుచేసి బొంబాయి వెళ్లారు. రాజయ్యది రెండున్నర ఎకరాల భూమిగల కుటుంబము, లక్ష్మీరాజంది ఎకరంన్నర పాలికిచేసే కుటుంబం. ఇటువంటి పేదవాళ్ల ఆ పేదరికాన్ని తప్పించుకోవడానికి వేలకువేలు చట్టవ్యతిరేకమయిన వడ్డీకి అప్పుతెచ్చి బొంబాయిలో బ్రోకర్ల ఒడిలో ధార పోస్తుంటే తెలుగుజాతి ఉన్నతికి చీమకుట్టినట్టులేదు. తెలుగుజాతి రోడ్డు రవాణాసంస్థ వారు జగిత్యాల నుండి బొంబాయికి డెయిలీ సెమీలగ్జరీ బస్సు సర్వీసు వేసి ఈ దౌర్భాగ్యుల ఆశలను సొమ్ము చేసుకుంటున్నారు. కాని ఈ గ్రామాలవాళ్ల సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్) అభ్యర్థికి వోటువేస్తేమాత్రం అది ద్రోహం అయింది. ఎన్నికలముందూ ఎన్నికల తరువాతా ఈ గ్రామాలమీద దాడులు జరిపి ఇళ్లూ ఒళ్లూ గుల్ల చేశారు. సముద్ర లింగాపురంలో సత్యమ్మ అనేస్త్రీ మీద అత్యాచారం చేసారు.

ఇప్పుడు రాజయ్యనూ లక్ష్మీరాజంనూ మరొక ముగ్గురు కార్యకర్తలనూ చంపారు. మూడేళ్ళ తరువాత మొట్టమొదటిసారిగా ఈ యిద్దరూ గ్రామానికి వచ్చారు. మస్కట్ సంగతి దేవుడెరుగుగాని పంట కోతలకు సహాయం చేయడానికి రమ్మని తల్లిదండ్రులు రాస్తే వచ్చారు. రాజయ్య తన మరణానికి నెలరోజులక్రితం వచ్చాడు. లక్ష్మీరాజ్యం కేవలం నాలుగు రోజులక్రితం వచ్చాడు. ఏప్రిల్ 10 రాత్రి ఇద్దరూ పొలం కాపలాకని వెళ్లారు. అక్కడ పార్టీ కార్యకర్తలు కనబడడంతో వాళ్ళతో మాట్లాడి, కొండాపూర్ శివార్లను ఆనుకొనివున్న బయలు ప్రాంతంలో పడుకున్నారు.

ఆరాత్రి జరిగిన హత్యాకాండనుండి తెలివిగా తప్పించుకున్న ఒకవ్యక్తి ఆ తరువాత పత్రికా విలేఖరులకు చెప్పిన కథనం ప్రకారం, వాళ్లు నిద్రపోతుండగా పోలీసులు వచ్చి, తుపాకులతో ఛాతిమీద కొట్టి లేపి, చేతులు వెనక్కి కట్టి, ఏంచేయాలా అని కొంత సేపు తర్జన భర్జనలు జరిపి, తరువాత కాల్చి చంపారు. లక్ష్మీరాజం తుపాకీదెబ్బలు తిని పారిపోయే ప్రయత్నం చేయగా వెంబడించి చంపారంట. ఈ కథనాన్ని ప్రచురించిన దిన పత్రికల సంపాదకులకు కరీంనగర్ పోలీసులు సమ్మన్స్ ఇచ్చేదాకా వెళ్ళ గలిగా రంటే తమ అకృత్యాలు బయట పడితే వాళ్ళకు ఎంత ఉక్రోశమో అర్ధమవుతుంది.

నిజానికి ఈ కథనం బయటకు రాబట్టి ప్రజలలో ఈ బూటకపు ఎదురుకాల్పుల పట్ల చాలా ఏవగింపు కలిగింది. అన్నీ ఇంత 'డ్రెమటిక్'గా బయటకు రాలేదుగాని, దాదాపు అన్ని ఎన్ కౌంటర్ల కథలూ ఇంతే. మార్చి 28న ఖమ్మం జిల్లా వీరభద్రారంలో అర్సపల్లి వెంకటేశ్వరరావు (చంద్రన్న)ను చంపారు. ఈ గ్రామం భద్రాచలంనుండి ఉత్తరానికి 20 కిలో మీటర్ల దూరంలో—వెంకటాపురం వెళ్లే రోడ్డుకు తూర్పున—వుంది. గిరిజనేతరులు భూములు కలిగి వుండడానికి వీలులేని ఈ 'నోటిఫైడ్' ప్రాంతంలో మంచి మంచి పొగాకు తోటలూ భద్రాచలంలోని మిద్దెలూ (దేవుడి గుడి గూడ) గిరిజనేతరులవే. ఈ భూ ఆక్రమణను కొద్దికొద్దిగా చట్టబద్ధం చేసే ప్రయత్నం చెన్నా రెడ్డి కాలం నుండి అన్నగారి కాలందాకా (పార్టీ, ప్రాంతం, కులం, తేడాలు లేకుండా) సాగుతోంది. ఆ భూ ఆక్రమణగాని ఈ ప్రయత్నంగాని జాతికి ద్రోహంగా ఎవరికీ తోచినట్టు లేదుగాని, గిరిజనులను సంఘటిత పరచి సారాధర తగ్గించి సారా కాంట్రాక్టర్ల కడుపుకొట్టిన చంద్రన్న మాత్రం తెలుగుజాతి ఉన్నతికి అవరోధంగా కన బడ్డాడు.

ఆ ప్రాంతపు సారాకాంట్రాక్టర్ అయిన పాండేతో మాట్లాడడానికి చంద్రన్న అతన్ని మార్చి 28 నాడు వీరభద్రారంలోని పట్టాలక్ష్మయ్య ఇంటికి రమ్మని కబురు చేశాడు. తాను మధ్యాహ్నం అయేసరికి అక్కడికి చేరుకున్నాడు. కాంట్రాక్టరు వచ్చేదీ లేనిదీ తెలుసుకొని రమ్మని అతనిగుమాస్తా యింటికి లక్ష్మయ్యను పంపగా 'వస్తాడు ఉండమని' చెప్పి పంపించారు. కాని వచ్చింది కాంట్రాక్టరుకాదు, భద్రాచలంసర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ నాయకత్వంలోని పోలీసులు. లక్ష్మయ్య 'ఇల్లు' అనిపిలవబడేది రెండు తలుపులు గోడలులేనిపాకల సముదాయం. పోలీసులువచ్చేసరికి చంద్రన్న చిన్నపాకలో విశ్రమిస్తున్నాడు. అతనికి మూడునాలుగు రోజులుగా ఒంట్లోబాగులేదని, అనాల్జిన్

బిళ్లలు వేసుకుంటూండగా చూసామని, పరిసరగ్రామాల ప్రజలు అంటారు. పోలీసు లను చూసి చంద్రన్న లేచి పరుగెత్తాడు. వాళ్లవెంటబడి కాల్చారు. ఆ దెబ్బలు తగల లేదుగాని, ఎదురుగా వచ్చిన మరికొందరు పోలీసులు సూటిగాకాల్చి చంపారు. ఛాతీలో ఒకటి, నుదుటిమీదఒకటి, రెండుదెబ్బలు మాత్రమే ఉన్నాయి.

కాలక్రమంలో ముందుకుపోతే ఈ సంవత్సరపు మొట్టమొదటి ఎన్‌కౌంటర్ జనవరి 21నాడు జగిత్యాలతాలూకా పెంబట్లగ్రామ పంచాయితీలోని పోచంపల్లిలో జరి గింది. హతుడు కైరి గంగారాం. జగిత్యాల తాలూకాలో పోలీసులతోబాటు స్థానికభూస్వా ముల ప్రైవేట్ గూండాలయిన అఖిలభారతీయ విద్యార్థిపరిషత్ కార్యకర్తల స్వైర విహారంవల్ల పౌరహక్కుల సంస్థలేకాదు, పత్రికావిలేఖరులు సహితం విషయసేకరణ కోసం పోవడానికి సాహసించరు. కాబట్టి గంగారాం'ఎన్‌కౌంటర్'విషయంలో నిజంగా ఏంజరిగిందో సంపూర్ణంగా ఎవరికీ తెలియదు. ఏదికాకున్నా ఇదొక్కటిమాత్రం నిజ మయిన ఎన్‌కౌంటర్ అనీ, కావాలంటే వూళ్లో ఎవరినయినా అడగండనీ కరీంనగర్ జిల్లా పోలీసు అధికార్లు ఛాలెంజి చేస్తున్నారు. అయితే వాస్తవాలు తెలిసినంతమేరకు అనుమానాస్పదంగానే వున్నాయి. ఆరోజు ఉదయం గంగారాం మరిముగ్గురు వ్యక్తు లతో ఆ గ్రామానికివచ్చి ఒక ఇంట్లోఉన్నాడట. ఈ విషయంతెలిసి పోలీసులు (జగి త్యాల ఎస్.ఐ. నాయకత్వంలో) వస్తున్నారని విని ఆముగ్గురూ వెళ్ళిపోయారట. వెళ్ళి పోయే అవకాశంలేక గంగారాం తలుపులు బిగించుకొని ఇంట్లోనే వున్నాడట. పోలీసులువచ్చి అతన్ని తలుపులు తీయమనీ, ఎటువంటిహానీ జరగదనీ పిల్చారట. అతను వాళ్ళమాటలు నమ్మక తలుపులు తీయలేదు. అప్పుడు ఒకపోలీసు అధికారి ఇంటికప్పు మీదికి ఎక్కి, కప్పుకొంత తొలగించి, లోపలికి రివాల్వర్ గురిపెట్టికాల్చి చంపాడట. గంగారాం కప్పుమీదికి 'ఎదురుకాల్పులు' జరిపాడో లేదో తెలీదు.

మే నెలలో ఒక్క వరసలో మరి మూడు ఎన్‌కౌంటర్‌లు జరిగాయి. పత్రి కలలో వచ్చిన రిపోర్టులను బట్టి చూస్తే ఎంత సునాయాసంగా యథేచ్ఛగా చంపు తున్నారో అర్థమవుతోంది. నిజామాబాద్ జిల్లా బస్వాపూర్ గ్రామంలో మే 1 నాడు బావి దగ్గర స్నానం చేస్తున్న వాళ్ళ మీదికి పోలీసులు రావడంరావడమే కాల్పులు జరిపారు. ఇద్దరు చనిపోగా మిగిలిన వాళ్ళు ఆత్మరక్షణ కోసం పోలీసుల వైపు కాల్పులు జరిపి పారిపోయారు. లేకపోతే వాళ్ళుగూడా చనిపోయేవారే. ఒక కానిస్టే బుల్‌కు గాయం అయింది. కరీంనగర్ జిల్లా బొమ్మిరెడ్డిపల్లిలో మే 6 నాడు అంతకంటే

దారుణమయిన హత్య జరిగింది. ఒక ఇంట్లో మాట్లాడుతున్న కార్యకర్తను పట్టుకోవడం కోసం వచ్చి అతనితోపాటు ఆ యింటి యజమానినిగూడా పట్టుకొని ఇద్దరినీ ఇంటి నుండి తీసుకుపోయి కాల్చిచంపారు. మే 14నాడు ఆదిలాబాద్ జిల్లా లోద్‌పల్లిలో ఇంకొక ఎన్‌కౌంటర్ జరిగింది. చనిపోయింది ఇద్దరని మొదట ప్రకటించి, తరువాత ముగ్గురని, కాదు ఇద్దరేననీ అన్నారు. వాస్తవంగా ఒకేచోట ఒకే రోజు రెండు 'ఎన్‌కౌంటర్లు' జరిపారని, మొదటిసారి ఇద్దరినీ ఆ తరువాత ఒక్కరినీ చంపారని తెలుస్తోంది.

ఇప్పటి దాకా (అంటే ఈ రిపోర్టు రాసేదాకా) 14 మంది ఈ సంవత్సరం ఎన్‌కౌంటర్లలో చనిపోయారు. పోలీసుల వైపున ఎవ్వరికీ ప్రాణం పోలేదు. బస్వాపూర్‌లో గాయపడ్డ కానిస్టేబుల్ ఒక్కడికే నిజంగా గాయం అయింది. మిగిలినవి అన్నీ బూటకపు ప్రకటనలే. అన్ని సంఘటనలలోనూ సాక్షులను బెదిరించడం, అరెస్టు చేసి దాచిపెట్టడంచేస్తున్నారు. వీరభద్రారంలో చంద్రన్నను చంపిన తరువాత భద్రాచలం డి.ఎస్.పి. ఆ ప్రాంతపు గ్రామాలపై స్వయంగా దాడిచేసి కొన్ని రోజుల పాటు జనాన్ని కొట్టడం, బెదిరించడం సాగించాడు. వెంకట్రావుపేట సంఘటనకు ప్రత్యక్ష సాక్షి అయిన నాలికరాములును ఆ రాత్రి నుండి మెజిస్ట్రీరియల్ విచారణ జరిగేనాటిదాకా దాచి వుంచారు.

ఈ 14 ఎన్‌కౌంటర్ హత్యలుకాక విప్లవోద్యమానికి సంబంధించిన మరొక 5మందిని, నిజామాబాద్ (భూక్యాకిషన్, అమరనాథరెడ్డి), వరంగల్ (సుదర్శన్, సారంగపాణి), ఆదిలాబాద్ (సామెర్ల నాని) జిల్లాలలో 1984-85 సంవత్సరాలలో పోలీసుకస్టడీలో చంపారు. 1983లో ముగ్గురిని ఎదురు కాల్పులలో చంపారు.

ఈ లెక్కలను బట్టి చూస్తే మరొకవెంగళరావుగా చరిత్రలో నిలిచిపోవాలన్న కోరిక మన ముఖ్యమంత్రికో హోంమంత్రికో కలిగినట్టు తోస్తోంది. కాని ఒక్క విషయం మాత్రం వాళ్ళిద్దరూ గుర్తుంచుకుంటేమంచిది. 400మందిని చంపినవెంగళరావు నక్సలైట్ ఉద్యమాన్ని ఆపలేకపోయాడు. అది మరింత బలం పుంజుకుంది. ప్రజలకు సమస్యలున్నంతకాలం, ఆ సమస్యలవల్లలాభపడేవారు దేశపాలక వర్గంగా ఉన్నంత కాలం ఆ వర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే వెంగళరావులూ, రామారావులు, నాగేశ్వర రావులూ తుపాకులతో సామాజిక శాంతిని స్థాపించాలనుకోవడం కల్ల.